

REVISTA

Suflet de femeie

27

SUFLETDEFEMEIE.RO

Grădina cu flori

ANATOMIA

dragostei lui Dumnezeu

RUGĂCIUNEA
stăruitoare

DEZAMĂGIREA

un dușman învins pentru totdeauna

SECRETUL BUCURIEI
conferință pentru femei

Colectivul de redacție *Suflet de femeie* vă mulțumește!

Venim spre Dumneavoastră cu recunoștință și cu mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru ca împreună, în unitate să putem sluji și lăuda un Dumnezeu glorios.
Revista "Suflet de femeie", nu ar fi ajuns la numărul 27, fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.
De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu obosem în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. (Galateni 6 : 6 – 9), căci, pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu"(2 Corinteni 9:7)

Dacă doriți să ne sprijiniți în continuare în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:

e-mail: contact@sufletdefemeie.ro
Fundația Mater, cont în lei Banca Românească Tg. Mureș
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Cuprins

6	IUBEȘTE VIAȚA Alina Neagu
87	RECENZIE: "SECRETUL BUCURIEI" Rodica volintiru
8	BUCURIA VIEȚII Rodica Filip
10	GRĂDINA CU FLORI Elisabeta Porut
13	MAI ESTE O JUDECATĂ Traian Borz
14	MILOSTENIA Geta Lupoiu
15	ANATOMIA DRAGOSTEI LUI DUMNEZEU Angela Țiprigan
16	RUGĂCIUNEA STĂRUITOARE Lidia Aldea
18	SĂRBĂTOAREA SPERANȚEI Simona Mureșan

19	UMBLAREA PRIN DUHUL Maria Vasilca
20	SCRISOARE DESCHISĂ DE MULȚUMIRE - anonim
22	INTEGRITATEA-TEMELIA CARACTERULUI Lidia Șchiopu
24	DEZAMĂGIREA UN DUȘMAN ÎNVINS PENTRU TOTDEAUNA Rodica Baci
28	ICE TEA Anca Mrazik
29	PREZENTARE EL NIFLA TOURS
31	FUNDAȚIA MATER

COLECTIVUL DE REDACȚIE:	DESIGN
Rodica Baci	Luciana Sand
Biserica "Betania", Târgu Mureș	
Mia Pop	
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș	
Lidia Aldea	
Biserica "Bethel", Târgu Mureș	
CORECTURĂ ȘI REDACTARE	
	Luciana Sand
	Ruxandra Petrina

Articolele din Revista "Suflet de femeie" sunt prezentate sub rezerva greșelilor de tipar.
Sursă imagini: albume personale ale scriitoarelor, shutterstock.com, google.com, pinterest.com

Dragi prietene,

În timp ce acest număr 27 al revistei SUFLET DE FEMEIE era în pregătire mi-am adus aminte câte mesaje de mulțumire și de încurajare ne-au fost transmise de la cititoare și cititori, pentru bogăția descoperită în paginile revistei. Femei din toate colțurile țării și din străinătate, mame, soții, bunici, dar și tinere, femei pe care revista le-a găsit în cele mai nefericite locuri, cum ar fi într-un spital sau chiar la pușcărie, ne-au transmis prin scrisori, mesaje sau personal, atunci când ne-au întâlnit, că revista Suflet de femeie a reprezentat o binecuvântare pentru ele la un anumit moment, când au avut mare nevoie de mângâiere sau încurajare. Astfel, ne-am dat seama că articolele publicate constituie o mare bogăție spirituală, care ajută "marea oștire a femeilor aducătoare de vești bune" să fie mai puternice și mai bine înarmate cu cuvinte înțelepte. S-au adunat în acești ani o comoară de mărturii, sfaturi, povestiri și învățături inspirate de Duhul Sfânt. De aceea Îl mulțumesc Lui Dumnezeu pentru această oportunitate de a cunoaște femei minunate, care cu povestea lor de viață ne-au încântat și ne-au îmbogățit spiritual.

Sunt plăcut surprinsă atunci când călătoresc, să constat că deja cu anumite persoane ne cunoaștem din paginile revistei, fără să ne fi văzut până atunci vreodată. Dar cel mai mult mă încântă faptul că-L putem cunoaște pe Dumnezeu din perspective diferite, El care este infinit ne-a lăsat fiecareia oglindiri diferite de Slavă pe care putem să le reflectăm și spre alții, împărțându-le. De asemenea, m-am gândit ce bucurie se va revărsa în inimile noastre în ceruri, acolo, în locul pregătit de Domnul Isus, când ne vom întâlni cu femei ale căror aticole le-am citit, dar pe care nu le-am întâlnit personal niciodată și care au contribuit la răspândirea VEȘTII BUNE, a Evangheliei și care ne vor spune că ne cunoaștem din revistă.

Mă simt atât de puternică știindu-vă aproape pe voi, dragi cititoare și scriitoare, care împărtășiți aceste valori și principii ale Domnului Isus și chiar dacă vedem întunericul și pustia din jur suntem pline de credință, că lumina noastră nu se va stinge și că vom fi în continuare ca o grădină bine udată care aduce multe roade. Dumnezeu iubește România și iată că ne pregătește ocazii în care ne putem întâlni. O astfel de posibilitate e "Sărbătoarea Speranței", eveniment național ce va avea loc în luna octombrie la Cluj Napoca, o ocazie minunată să ne vedem acolo, împreună cu prietenele noastre, cu persoanele pentru care ne rugăm. Vă puteți implica în restaurarea țării prin acțiunea națională de rugăciune pentru România, alăturându-vă persoanelor care se roagă pentru țară, în fiecare zi, la ora 22:00. De asemenea, așteptăm să ne transmiteți articole pe care să le publicăm în revistă ajungând astfel cu mărturia voastră mult mai departe decât vă puteți imagina și puteți dăruia o revistă cuiva care are nevoie de încurajare sau mângâiere.

Aș vrea să știi, draga mea, oricine ai fi, că rugăciunea ta, articolul tău sau o revista distribuită cuiva va aduce rezultate, mult, mult peste imaginația noastră. De aceea, te invit să te rogi și să lucrezi, cu ceea ce Dumnezeu îți pune la dispoziție, pentru ca generația acesta să fie cunoscătoare a bunătății și frumuseții Lui Dumnezeu și România să fie binecuvântată.

Dumnezeu să ne ajute!

Rodica Baciu

Biserica "Betania", Tg. Mureș

RECENZIE: "Secretul Bucuriei"

autor: Rodica Volintiru

Cu cât vom medita la frumusețea și atotputernicia lui Dumnezeu, la dragostea Lui infinită pentru noi, păcătoșii, cu atât ne vom umple de bucurie, iar inimile noastre vor căuta mai mult Fața Lui.

Bucuria cerului locuind în noi, ne face viața mai ușoară, ne ridică pe culmi neștiute de omul muritor, ne poartă spre dimensiuni cerești pe care numai Tatăl le știe, ca să ne bucurăm împreună, căci în prezența Lui sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice. Umblarea în prezența Domnului ne face să ne simțim veseli, plini de încântare și bucurie.

Putem experimenta bucuria Domnului chiar și în mijlocul deșertului vieții noastre. Dumnezeu Se arată în cele mai grele momente. Atunci Îl vedem la lucru, atunci ni Se descoperă, atunci Îi place să facă minuni.

"SECRETUL BUCURIEI POATE FI DESCOPERIT NUMAI ÎNTR-O RELATIE DE PĂRTĂȘIE CU DUMNEZEU!"

Rodica Volintiru locuiește în Vancouver, Canada, împreună cu soțul ei, Marian și cei patru copii: Richard, Paul, Deborah și Grace. Încă din 2007, ea și soțul ei slujesc drept misionari în România și în alte țări.

* puteți achiziționa cartea sunând la:
0748-197.381

"...te rog...să vezi...frumosul de lângă tine și din tot ce te înconjoară!"

Iubește viața cu tot ce îți oferă ea: momente frumoase, prieteni, povești de viață, povești de iubire, pierderi și regăsiri, lacrimi și zâmbete, dezamăgiri, lecții, oportunități, momente de cumpănă, amintiri de neuitat, sentimente și trăiri unice. Iubește viața așa cum e.

Gândește-te că la un moment dat, va cădea Cortina. Și ar fi păcat să nu fi profitat de acest dar minunat care ți-a fost oferit, acela de a trăi.

Iubește viața...și tot ceea ce te înconjoară...deschideți ochii...te rog...să vezi...frumosul de lângă tine și din tot ce te înconjoară!

Timpul trece, știm destul de bine asta. Anii se adună și se scad. Amintirile se adună și se uită. Unora, vârsta le aduce înțelepciune, altora dezgustul dezamăgirilor. Depinde la ce privești în urmă, depinde câte vise ai reușit să-ți împlinești depinde câți și ce oameni ai aproape.

Am cunoscut oameni care au știut să se joace cu timpul, i-au furat numai înțelepciunea nu și anii, oameni care au știut să-și păstreze zâmbetul. Și cât de frumos este acel zâmbet nostalgic dintre riduri.... Am cunoscut oameni care au trăit frumos, oameni care au îmbătrânit frumos.

- ♥ De ce închidem ochii când dormim?
- ♥ De ce închidem ochii când visăm?
- ♥ De ce închidem ochii când sărutăm?

Poate v-ați întrebat?...și poate aveți fiecare câte un răspuns... pentru că cele mai prețioase lucruri nu se pot vedea cu ochiul,...ci doar simți cu sufletul – inima.

Nu aștepta să ți se zâmbescă pentru a întâmpina pe cineva cu un zâmbet frumos. Nu aștepta o ocazie specială pentru a face un compliment, pentru a îmbrățișa, pentru a trimite cuiva un gând bun. Nu aștepta să fi invitat pentru a merge în vizită la un bun prieten. Nu aștepta să ți se ceară din hrană ta, pentru a dăruir pur și simplu. Nu aștepta să vezi pe cineva plângând pentru a spune: îmi pare rău! Nu aștepta să pierzi pe cineva pentru a-i cere iertare. Nu aștepta să fii rugat pentru a întinde o mână unui suflet aflat în suferință. Nu aștepta să îți spună celălalt "te iubesc" mai întâi. Nu aștepta o zi anume pentru a schimba ceva ce nu îți place la tine. Nu aștepta să îți faci o bucurie și să te răsfeți. Nu aștepta să fii fericit.

Există în tine ceva special, ceva ce te definește. Există ceva ce doar tu ai și nimeni altcineva nu mai are asta. Este ceva ce doar tu simți și nimeni altcineva nu mai poate asta. Găsește acest "ceva" și atunci nu te vei compara niciodată cu altcineva. Atunci vei înțelege cât de important și cât de prețios ești. Pentru că atunci vei ști că simplă ta existență îmbogățește lumea și viața cu ceea ce doar tu ai.

Nu uita, ești unică, atât de specială, atât de frumoasă, atât de bună – pentru că așa te naști, atât de simplu, atât de uman – pentru că așa ești tu!

ALINA NEAG

„Știi că există. Dar cât de mult apuci să te bucuri tu de belșugul acestei vieți?”

Bucuria vieții

mari de la mine și de la ceilalți. Și pentru că mă angrenez adesea într-o luptă cu pumnul în vânt.

Și ca o baterie, aproape goală, inima mea caută sursa de viață. Nu orice fel de viață.

Mai mult ca orice, îmi place să mă trezesc de dimineață, să-

milă sau să ascult glasul melodios al Regelui regilor „Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug. Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun Își dă viața pentru oi.” (Ioan 10:10-11) V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină. (Ioan 15:11)

Ce este viața din belșug? Bucuria neîntreruptă a sufletului care a învățat să scoată aurul din zgură, frumosul din urât, și să jubileze pentru fiecare gest de iubire al Regelui care „a venit”.

Nu a trimis pe altcineva.

Nu și-a angajat o armată care să-L însoțească și să-L asigure protecție prin valea plină de tunete și belți umplute de lacrimi.

A venit singur. Permițând creaturii, propriei Sale creaturi, să-L biciuiască trupul, să-L zdrențuiască pielea și carnea. Pământul însetat l-a înghițit sângele ca preț de răscumpărare pentru fiecare zi a vieții mele și a tuturor celor ce-L iubesc pe El.

Aflat în detenție, într-o închisoare din Roma, lipsit de privilegii, nedreptățit, plătind prețul slujirii sale înflăcărâte, apostolul Pavel trimitea scrisori ucenicilor. Mesajul nu e umbrat de frustrare. E mesajul omului pentru care „a trăi este Hristos, și a muri este un câștig.” (Filipeni 1:21)

Oare au reușit destinatarii, filipenii aceia credincioși, să pătrundă cuvintele apostolului care îi îndemna la bucurie? Ce putere a avut asupra lor imperativul „Bucurați-vă! Bucurați-vă împreună cu mine!” (Filipeni 2:18)

Ploaia s-a oprit.

Dar norii sunt încă pe cer ca niște fuioare cenușii împrăștiate haotic. Dar eu am înțeles cum stau lucrurile cu bucuria vieții trăite din belșug. Chiar dacă azi norii au ascuns măreția soarelui. Știu că viața din belșug înseamnă Hristos. Înseamnă să încetinesc ritmul caruselului care mă învâрте orgolios printre mormane de responsabilități și acte de voluntariat. Să mă opresc admirând Creatorul răsăritului de soare și al norilor cenușii. Să mă cufund într-o adâncă și nestingherită contemplare a frumuseții Lui.

Să-L cunosc pe El. Să cunosc puterea care trimite tunetul și zguduie casa iminii mele, înfrântă deseori de nemulțumire și îngrijorare. Nu ca s-o distrugă, ci ca să-i aprindă toate luminițele. Să strălucească, la fel ca „o cetate așezată pe un munte” (Matei 5:14).

Puterea aceea care a dat piatra la o parte și a scos la lumină Adevărul. Să simt, ca El, durerea pentru omul căzut, sacrificându-mă și renunțând la confort, la pretenții, la drepturi. De dragul Lui.

Să umblu cu El de mână chiar „prin valea umbrei morții” (Psalmi 23:4). Ca un copil cu tatăl lui. Pentru că știu: marea, vântul, tunetul, pietrele și tot ce există l se supune. Și orice împrejurare din viața mea o coordonează spre binele meu veșnic.

”

Ce este viața din belșug?

Bucuria neîntreruptă
a sufletului care a învățat să
scoată aurul din zgură,
frumosul din urât
și să jubileze pentru fiecare
gest de iubire al Regelui
care „a venit”.

”

Plouă.

E o dimineață din luna lui cupzor. După multe, prea multe zile de caniculă, pământul înghite cu nesaț apa binecuvântată. Norii întunecă zarea. Tunete puternice, ca niște explozii, zguduie casa în care mă adăpostesc stând într-un fotoliu confortabil și citind o carte care mă învață să trăiasc viața din belșug.

„Există așa ceva?” m-a întrebat o doamnă când am invitat-o la o conferință cu această temă. „Desigur, există!” i-am răspuns imediat. Dar undeva, în inima mea, o voce suavă îmi șoptea: „Știi că există. Dar cât de mult apuci să te bucuri tu de belșugul acestei vieți?”

Sunt atâtea lucruri de făcut! Atâtea detalii de care trebuie să țin seama! Viața mea seamănă cu un carusel care se învâрте într-un ritm prea alert. Dar îmi place. Îmi place viteza. Îmi place să petrec timp cu soțul și cu copiii mei prețioși, să citesc, să cânt, să studiez Sfânta Scriptură, să frământ și să coc pâine și prăjituri, să gătesc, să curăț baia, să-mi ordonez hainele în dulap, să spăl, să ascult predici, să pregătesc o masă pentru oaspeți, să organizez întâlniri de femei, să coordonez grupe de studiu biblic, să scriu articole pentru reviste, să particip la diferite seminarii, să învăț și să împărtășesc mai departe, pentru folosul altora...

Dar uneori obosesc. Obosesc pentru că mă înfășoară, atât de lesne, îngrijorarea și nemulțumirea. Pentru că am așteptări

mi spăl ochii cu apă curată (ochii aceștia care văd atâtea lucruri nefăcute, atâtea durere, atâtea lipsă, atâtea defecte!) și apoi să-i îndrept spre răsărit. Să-i scald în frumusețea infinită a nașterii unei zile care poate fi o nestemată dintr-un șirag numit viață din belșug. Un dar plătit cu preț de sânge sfânt. Sângele Domnului Isus Hristos.

Da, există viață din belșug, există bucurie deplină! Și în timp ce privesc cum răsare soarele, inima mi se umple de bucurie. Sau chiar dacă plouă și-mi sunt ochii umezi, inima-mi cântă „Mai frumoasă-i cântarea în lacrimi/Mai ceresc e răbdând a zâmbi.” (Nicolae Moldoveanu)

În cele mai epuizante zile din viața mea, printre atâtea motive de întristare și îngrijorare pot alege să-mi plâng de

Grădina cu flori

Deși zorile abia se iviră, femeia era pregătită de muncă. Nu închisese un ochi aproape toată noaptea. Așteptase cu atâta emoție ziua asta! Își verifică, din nou, ținuta netezindu-și rochia cu palmele, și zâmbi mulțumită. Cu siguranță, Stăpânul îi va dăruî ceea ce știa că își dorește; doar o văzuse pregătindu-se cu atâta sârguință! Când va vedea cât e de calificată... Se întoarse spre fereastră, trase perdeaua și privi visătoare în zare: o lume întreagă îi stătea la picioare, o mulțime de oportunități și visuri de împlinit... Erau zorii tinereții ei, când planurile împletite cu atâta migală păreau că își găsiră, în sfârșit, momentul prielnic pentru a înflori.

Ieși voioasă din casă, cu umerii drepecți, și se îndreptă spre piață cu pași grăbiți. Străzile vuiau de tineri gălăgioși și nerăbdători, care aveau aceeași țință ca și ea. În această dimineață, Marele Stăpân va arenda fiecăruia din noii veniți câte o grădină. Un teren de care să aibă grijă, să îl lucreze responsabil, și în toamnă, sau, când El va decide, să li prezinte, fiecare, roadele muncii.

Așteptându-și rândul, își dădu seama cam ce teren îi va reveni. Oh, Doamne! Părea o grădină atât de frumoasă! Cu pământ perfect pentru ceea ce avea ea nevoie. Florile la care visase atâta se vor putea dezvolta perfect, iar pozitia terenului era numai bună pentru admiratorii, sau trecătorii curioși, care, fără doar și poate, vor savura mirosul îmbietor al florilor, vor fotografia splendoarea și diversitatea gingaselor plante, în amintirea frumuseții create de ea...

În sfârșit, Stăpânul ajunsese în fața ei; o privi cu drag în timp ce îi ascultă, din nou, dorința; apoi, punându-i mâna pe umăr, cu glas hotărât, rosti: „Copila mea, privește într-acolo. Acea este grădina pe care am hotărât-o pentru tine. Te-am urmărit îndeaproape,

și știu ce va ieși din mâna ta. Aici ai uneltele necesare muncii, precum și semințele. Am pregătit Eu Însumi totul cu multă migală, special pentru tine. Nu e nicio greșală.” Dădu să plece, însă reveni pentru a puncta, cu glasul blând, ceva foarte important: „Și ține minte! Când ai nevoie de ajutor, caută-Mă pe Mine, cere-Mi Mie Sfatul întâi. Oricând...” Femeia dădu din cap emoționată, și se închină înaintea Lui, mulțumitoare. Abia aștepta să se apuce de treabă. Nu îl va dezamăgi! Își promise ea.

Apoi, cu mâinile încărcate de săculeții de semințe și unelte, se îndreptă spre grădina ce tocmai îi fusese rânduită. Ce unelte ciudate îi dăduse Stăpânul! Studiasse mult despre cultivarea florilor, dar nu văzuse nicăieri ca ar avea nevoie de așa ceva. Hmm, cine știe, își zise ea ridicând din umeri, refuzând să își bată capul cu asta acum. Însă, cu cât se apropia de teren, cu atât era mai confuză. Se opri o clipă, încruntându-se. Oare o luase greșit? Sau înțelesese pe dos? Mai făcu câțiva pași, și își văzu numele pus la capătul grădinii.

Era a ei, nu era nicio greșală! Dar, asta nu era o grădină pentru flori!!! Pământul era total nepotrivit, plin de pietre, nu se încadra deloc în schema mentală pe care o avea ea.

Uf, trebuia curatat, fărâmițat mult, ud, plus că nu avea niciun petec de umbră, unde să stea să își odihnească oasele după plivitul buruienilor! Și dacă mai lua în calcul și forma ciudată a acesteia...

Entuzismul inițial dispăru încet, dar nu se dădu bătută. Analiză cu atenție uneltele date de Stăpân. Nu le cunoștea la toate întrebuițarea, însă va începe cu ce știe. Până la urmă, nu putea

fi foarte dificil, deși, va avea mult mai mult de muncă pentru a scoate roada la care visase.

Astfel că, în fiecare zi, cu credincioșie, își vedea de lucru. Pregăti pământul, semănă semințele după indicațiile date de Marele Stăpân, și udă. Când se oprea să își mai îndrepte spatulele, se uita la grădinile din jur. Aratău foarte bine! În unele deja răsăreau flori atât de plăcute la privit! Trecătorii se opreau și le admirau, iar asta era ca un cuțit înfipt în inima ei. Exact așa fusese visul ei! De ce munca ei încă nu avea rezultate admirabile? Și doar trudise din greu din ziua în care primise responsabilitatea de a se îngriji de grădină! Se ostenise mult mai mult decât prietenele ei care aveau deja terenuri cu flori. Buruienile lor erau atât

de ușor de scos, dăunătorii puțini, ba mai mult, aveau și un loc umbros unde să se așeze când nu mai puteau!

Umerii îi căzură sub povara tristeții: părea ca ea are misiunea cea mai grea din lume. Nu conta cât de mult făcea, rezultatele erau mereu contrare expectanțelor. Își privi mâinile bătătorite, ținuta deloc „glamouroasă” și își șterse broboanele de sudoare de pe frunte. Ochii i se împăienjeniră de lacrimi. Se simțea înșelată de Stăpân. De ce i-a făcut oare asta? Doar știuse care îi era pasiunea, dorința, pregătirea!...

Hotări să vorbească cu El. Când se înfățișă înaintea Lui, îi ceru socoteală. De ce îi dăduse un pământ atât de rău, din care nu iese nimic bun, nimic din ce își dorise? De ce i-a făcut asta? Însă El nu se

scuză deloc. O ascultă cu răbdare, după care îi vorbi: „Fiica mea, nu ți-am dăruit în grijă o grădină pentru flori. Din terenul tău va ieși altceva. Uită-te cu atenție la plantele tale, și lucrează în continuare cu credincioșie. Ai încredere în Mine! Planul Meu pentru tine e diferit de al tău, dar în final, vei vedea că e mai bun!”

Femeia îl privi printre lacrimi, cu inima frântă. Oare auzise bine? Nici măcar nu vor ieși vreodată flori? El are alte planuri? Mai bune? Dar ce poate fi mai bun decât o grădină frumoasă, arătoasă, parfumată și cochetă? Nu își putea imagina așa ceva, iar asta îi aduse un alt val de mâhnire în suflet: până la urmă, se pregătise degeaba?! Investise atâta în visurile și în planurile ei! „Dar, Doamne, suspină ea, implorând mila Stăpânului, cu vi-

sul meu cum rămâne? Ce îmi doresc eu chiar nu contează?” Și rămase așa, prăbușită înaintea Lui preț de câteva clipe, sperând că Maestrul va face un miracol pentru a-i schimba prezentul, și viitorul...

Dar El se apropie de ea, și îi spuse cu gingașie: „Iubito, tu nu ai fost creată pentru a te ocupa de flori. E adevărat că am pus în tine pasiune pentru ele, însă ți-am dat în grijă mult mai mult, ceva ce te împlinește cu adevărat.

Nu te mai gândi că pregătirea ta, studiile tale sunt în zadar, pentru că vei avea nevoie de toate cunoștințele acumulate. Și ele, oricum, sunt doar o etapă a pregătirii. Una incipientă. Vei vedea,

însă, că sub directa Mea supraveghere, pregătirea ta e una continuă. Ai încredere în Mine!” Femeia îi privi ochii plini de iubire, și dădu aprobator din cap, în timp ce își ștergea lacrimile cu mâneca. În prezența Lui, stând atât de aproape de El, îi era mai ușor să îl creadă, mai ușor să accepte voia Lui.

Timpul trecu, săpând brazde adânci în palmele, chipul și inima femeii. Și odată cu înfățișarea ei, s-a schimbat și aspectul grădinii. Mai întâi a apărut o plantă care nu prea aducea a nimic. Apoi altele i se alăturară, umplând terenul cu crenguțe vii de toate soiurile și miresmele; unele pitice, altele mai înalte. Iar apoi, acestea au început să rodească. Se minuna zilnic de diversitatea lor. Nu era nimic exotic în ele, nimic care să oprească trecătorii pentru a le admira, sau fotografia... Însă, în ultima vreme, petrecând mult timp cu Stăpânul, urmându-i sfatul, femeia valora, parcă, mai mult entuziasmul și aprobarea Stăpânului decât a trecătorilor. Va fi, El, oare, mulțumit de osteneala ei? se întreba adesea. Mai ales că, în ultima vreme, sănătatea i se șubrezise simțitor, lipsurile îi amărau inima, iar lupta împotriva dăunătorilor era tot mai acerbă. Voia ca munca ei să fie o jertfă fără cusur înaintea Lui, dar parcă pe zi ce trecea se simțea tot mai sleită de puteri. Iar rodul, atât de neînsemnat, neimpresionant în comparație cu grandoarea Stăpânului...

Vara era pe sfârșite deja, când, într-o dimineață după ploaie, femeia cu spatele gârbovit și palmele trudite, privi grădina. Ce de culori apărură în grădină! Niște arbuști care o supărara toată vara pentru că ocupaseră spațiu fără să îi dea măcar o umbră sănătoasă, acum aveau fructe. La fel și celelalte legume, de la care nu mai aștepta nimic: toate începură să se coacă. Fiecare își avea parfumul, savoarea și frumusețea sa. Dar, mai mult decât atât, femeile începură să îi viziteze grădina cu mult interes. Aveau nevoie de plantele acelea proaspete și parfumate, pentru a-și hrăni familiile, sau pentru a-și conserva hrana pentru iarnă. Altele îi căutără plantele medicinale despre care ea târziu realiză că le are. Și, pe lângă toate astea, o încânta bucuria copiilor care năvăleau zilnic în grădina ei pentru a-și primi porția de fructe proaspete, arome și sănătoase. Dintr-o dată, nimic nu mai era la întâmplare. Fiecare plantă, mică sau mare, aromată sau nu, impresionantă sau fadă, își avea o

întrebuințare clară, gândită dinainte de Maestru. Oh, și cât de mult se bucura că lucrul mâinilor ei era de atâta folos celorlalți! Și ce înțelept fusese Stăpânul când îi oferise slujba aceasta!

Toamna își intră în drepturi, și odată cu ea, rodul grădinii spori. Munca era încă destulă, dar inima ei era alta. Odată cu grădina ei, se maturizase și ea, și încrederea ei în Geniul Creator al Stăpânului. Cu adevărat, El nu făcea nimic la întâmplare. O cunoscuse bine, de la început. Știuse că această muncă o va face mai rodnică, și că îi va dăruia mai multă satisfacție

mulțumească pentru că îi dăduse mult mai mult decât confortul unul câmp înmiresmat de flori. Că îi pregătise o altă misiune: o făcuse lucrătoare împreună cu El în a hrăni oamenii, de la mic la mare. Îi făcuse marea chemare de a-L cunoaște pe El și credințioșia Lui, în vâltoarea viselor spulberate, a planurilor anulate, a rugăciunilor fără răspunsul așteptat, și a rezultatelor contrare celor așteptate. Și pentru că, zi după zi, fiecare cuvânt de refuz pe care El îl dăduse cererilor ei, fusese presărat de iubire...

Și chiar dacă trupul ei era sleit de puteri

ȘI CHIAI DACĂ TRUPUL EI ERA SLEIT DE PUTERI ȘI GÂRBOV, DUPĂ TRECEREA PRIN VARA TORIDĂ, ASTĂZI ERA PREGĂTITĂ SĂ ÎNGENUNCHEZE ÎNAINTEA LUI, ȘI SĂ ÎI ÎNCHINE TOT CE AVEA

decât ceea ce plăsmuise închipuirea ei, în acea primăvară, când se văzuse în fața pământului gol.

Desigur, vara multora fusese mai liniștită, mai ușoară. Prietenele ei care se ocupaseră de flori nu se osteniseră atâta în arșiță. Nu înduraseră șocul viselor năruite și a muncii fără rezultatul dorit, sau dureri de tot felul de la atâta plivit, lupta cu dăunătorii... Le invidiaseră ca au un teren atât de confortabil. Dar, de-a lungul timpului, învățând să privească lucrurile prin ochii Maestrului, alesese să se odihnească în înțelepciunea Lui.

Acum, când toamna, în toată splendoarea ei își arăta belșugul, parfumul și frumusețea, femeia era gata pentru întâlnirea cu El. Nu mai avea elanul și ambiția din primăvară, când se coborî în piață să își primească grădina mult visată. Astăzi, umilă și plină de recunoștință, voia să îi

și gârbov, după trecerea prin vara toridă, astăzi era pregătită să îngenuncheze înaintea Lui, și să îi închine tot ce avea.

Cu mâinile obosite, noduroase și tremurânde, voia să îi pună la picioare fiecare parte din grădină. Iar mulțumirea pe care o va citi în ochii Lui când îi va vedea credințioșia cu care a lucrat, bucuria în care se va scălda inima ei când o va numi „rob bun și credincios”, vor cântări mai mult decât toate privirile admirative ale trecătorilor, pe care, odinioară, din neștiință, le crezuse adevărata răsplată a muncii.

Mai este o judecată

Traian Dorz

” Îi creștem buni?
la fel și ei vor face!
Îi creștem rău,
așa vor îndruma
”

*Mai este, la Sfârșit o judecată,
cumplită Judecată de Apoi
căci trebuie pe drept să-și ia răsplată
cum a lucrat oricare dintre noi.*

*Noi nu murim când inima- ncetează
lăsăm în urmă tot ce-am scris și spus
dar tot ce dăm la cei ce ne urmează
mereu dă rod când noi demult ne-am dus.*

*Avem copii, și-i creștem după vrere
avem elevi, și-i învățăm ce vrem
avem o turmă-n grijă și-n veghere
și-ntreagă lor răspundere avem.*

*Căci ei vor fi în lume și în viață
așa cum noi le-am spus și arătat
Iar ei, la fel așa vor da povață
și-un lung popor e-acum de noi format.*

*Îi creștem buni? la fel și ei vor face!
Îi creștem rău, așa vor îndruma
noi î-ndreptam înspre război sau pace
rând după rând pe câți ne vor urma.*

*Și-abia atunci, la Marea Judecată
vedea-vom toți uimiți cu-adevărat
cât a salvat o creștere curată
cât a ucis un suflet blestemat.*

*O, voi cei mari răspunzători de gloate
părinți și n-drumatori pentru urmași,
voi veți purta răspunderile toate
voi creșteți sfinți sau creșteți ucigași.*

*De-aceea pentru tot ce ne urmează
la Marea Judecată de Apoi
cu ochi uimiți oricare o să vază
cât rău sau bine a-nceput cu noi.*

AMIN

MILOSTENIA

...dăruiește azi, nu mâine

*Daca noi am înțelege
Care-i voia lui ISUS,
Milostenia am alege
Și am dărui supus.*

*Un orfan în zdrențe rupte
Când îl întâlnești în cale
Nu lăsa mult să aștepte
Dă-i cu drag hainele tale.*

*Vreun flămând de întâlnești
Și îți cere-un colț de pâine
Nu mai sta să te gândești
Dăruiește azi, nu mâine.*

*De vreun cerșetor îți bate
La portița casei tale
Poți da piatra la o parte?
Sau, respingi cu vorbe goale.*

*Te gândești că dacă dai
Și-ți împarți ai tăi bănuți
Pentru tine, n-o să ai
Nu e drept! Câștigi mai mulți!*

*Deci, gândește azi mai bine
Nu-ți închide pumnii goi
Domnul știe, și-I cu tine
Te ajută în nevoi.*

*Se-ngrijește tot mereu
De acel sărac lipsit,
Și-nmulțește DUMNEZEU
Tot ce tu ai milostit.*

*Deci, dă piatra la o parte
Când te caută DUMNEZEU
Nu te apleca la șoapte
Tu, ASCULTĂ-I GLASUL SĂU.*

AMIN

GETA LUPOIU

ANATOMIA dragostei lui Dumnezeu

- El este Capul Bisericii din care vrea ca tu să faci parte (Colos.1:18)
- El are gânduri de pace și nu de nenorocire ca să-ți dea un viitor și o nădejde (Ieremia 29:11)
- Gura Lui rostește cuvinte care nu se întorc fără rod pentru că vrea ca tu să nu te hrănești doar cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura Lui. (Isaia 55:11-Matei 4:4)
- Glasul Lui răsună peste ape și în univers, dar și la ușa inimii tale pentru că El spune: "dacă auzi Glasul meu și deschizi ușa, voi intra la tine, voi cina cu tine și tu cu Mine." (Ps 29:3, Ap 3:20)
- Ochii Domnului sunt peste tine în neprihănire și urechile Lui te-au auzit încă de când erai plod fără chip. (Ps 139:16)
- Te prețuiește atât de mult, încât cine se atinge de tine se stinge de lumina ochilor Lui. (Zah 2:8)
- Iată ce îți mai spune Domnul: "acum aleg și sfințesc casa ta și voi avea întodeauna ochii și inima mea acolo." (2 Cron 7:16)
- Privirea Lui este îndreptată spre tine când ești în suferință și ai duhul mâhnit. (Isaia 66:2)
- El a purtat păcatele tale în Trupul Său pe lemn pentru că tu fiind moartă față de păcat să trăiești pentru neprihănire. (1 Petru 2 :24)
- Inima Lui are planuri care dănuiesc pe vecie,din neam în neam, și El nu s-a răzgândit în privința planurilor pe care le are cu privire la tine.
- Dumnezeu cel veșnic este un loc de adăpost pentru tine și sub brațele Lui cele veșnice, ai un loc de scăpare.(Ps 33:11,Deut 33:27)
- El te poartă pe brațe și te dezmiardă pe genunchi (Isaia 66:12)
- El ține în Mână, sufletul a tot ce trăiește și când deschide mâna hrănește viețuitoarele. (Ps 104:28)
- Nimeni nu te poate smulge din Mâna Lui pentru că El te înconjoară pe dinainte și pe dinapoi și-și pune mâna peste tine ca să te protejeze.(Ioan 10 :28)
- Degetul Lui îți scrie povestea de iubire (Ioan 8:6)
- Pașii Lui varsă belșug și încununează anii vieții tale cu bunătăți.(Ps 65:11)

- El te-a luat în spinare de la obârșia Ta și te-a purtat pe umăr încă de la naștere.
- Iată ce mai zice Domnul: "până la bătrânețea ta, Eu voi fi același până la căruntele tale te voi sprijini.Te-am purtat și tot vreau să te mai port,să te sprijinesc și să te mântuiesc." (Isaia 46:34)
- Măinile și coapsa Lui au fost străpunse pentru tine (Ioan 19:34)
- Fața Lui este peste tine ca să te lumineze și să îți dea pacea. (Numeri 6:25,26)

Ce mai face Dumnezeu în cer?

- El ascultă rugăciunile tale. (Ps 62:2)
- El se bucură de tine și de reușitele tale, privindu-te ca pe un viteaz care a obținut biruința.(Țefania 3:17)
- Ascultă devotamentul dragostei sale: "pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile dar dragostea Mea nu se va muta de la Tine și Legământul Meu de pace nu se va clătina."
- Domnul are milă de tine. Își înnoiește bunătățile și îndurările față de tine în fiecare dimineață.
- Mă duc să-ți pregătesc un loc pentru ca acolo unde voi fi eu să fii și tu slujitoarea Mea, pentru că Tatăl Meu te va cinsti (Ioan 14:2)
- El te așteaptă să domnești împreună cu El și să judeci imperiile și neamurile. (Apoc 3:21)
- Tu ești o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt. Ai fost câștigată ca să vestești puterile minunate a Celui care te-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. (1 Petru 2:9)
- Tu ești chemat la o moștenire nestricăcioasă și neîntinată.
- Tu ești pazită de puterea lui Dumnezeu prin mântuirea ta (1 Petru 2:9;1Petru 4:5)
- Caut un om-zice Domnul. "te caut pe tine." (Ez 22:30;Ier 5:1) .Ce fel de oameni ar trebui să fim noi, printr-o purtare evlavioasă așteptând grăbind venirea Domnului? (2 Petru 3:11)

ANGELA ȚITPIGAN

RUGĂCIUNEA

s t ă r u i t o a r e

20-22 octombrie 2017

Sărbătoarea SPERANTEI

CLUJ-NAPOCA

“Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta cu toată stăruința. Efeseni 6:18

“Stăruiți în rugăciune, vegheați în ea cu mulțumiri.” Coloseni 4:2

“Rugati-vă neincetat” (Tes. 5:17) spune apostolului Pavel care ni se adresează și nouă astăzi ca și credincioșilor din epoca de început a creștinismului.

Pentru ca ucenicii să înțeleagă “că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase” (Luca 18:1) atunci când au o problemă, o cauza, o cerere, o dorință, Domnul Isus le-a spus

pilda judecătorului nedrept. Și dacă judecătorul nedrept, care nu se temea de Dumnezeu și nu se rușina de oameni, a hotărât să-i facă dreptate văduvei că să nu tot vina “sa-i bată capul”, cum nu va face dreptate Dumnezeu aleșilor Săi, care strigă zi și noapte către El? Este îndemnul Domnului Isus să stăruim în rugăciune. Este foarte important să știm cum să venim în rugăciune înaintea Domnului, ce condiții minime trebuie să îndeplinim. Din Cuvântul Domnului, Scriptură învățăm aceste lucruri. O să prezint în continuare câteva din aceste condiții, pe care le consider de bază în

rugăciunea stăruitoare.

1. Cererea noastră în rugăciune să fie concretă, clară, să exprimăm exact ceea ce dorim.

Ex.: Când orbul Bartimeu (Marcu 10:46-51) la Ierihon strigă: “Fiul lui David ai milă de mine!”, Isus îl întreabă: “Ce vrei să-ți fac?”, iar el răspunde: “sa capăt vederea”.

2. Să avem încredințarea/convingerea că ceea ce cerem este după voia Domnului și în folosul nostru.

Ex.: Neemia după ce primește vești de la Ierusalim și află că zidurile sunt dărâmate

și porțile arse, vine cu stăruința înaintea Domnului: “Când am auzit aceste lucruri, am plâns și m-am jelit multe zile. Am plâns și m-am rugat înaintea Dumezeului cerurilor.” (Neemia 1:4) Domnul a ascultat rugăciunea, au primit materialele necesare și a fost cu poporul care a lucrat. Zidurile Ierusalimului s-au reconstruit și poporul a fost reabilitat.

3. Să ne rugăm insistent, perseverent, cu pasiune, cu fervoare cu înflăcărare, fierbinte.

“Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.” (Iacov 5:16(b))

Ex.: Cel mai bun exemplu este rugăciunea Domnului Isus: “El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat din pricină evlaviei Lui.” (Evrei 5:7)

4. Rugăciunea făcută cu credință are mare putere (Iacov 5:15)

Ex.: Revenim la orbul Bartimeu. “Si Isus

î-a zis : “Du-te, credința ta te-a mântuit.” Îndată orbul și-a căpătat vederea, și a mers pe drum după Isus.” (Marcu 10:52)

5. Că să avem putere în rugăciune trebuie să ne smerim și să luptăm în rugăciune.

- luptăm cu noi înșine dacă suntem cuprinși de descurajare, de deznădejde, luptăm cu firea noastră pământească.
- luptăm cu vrăjmașul, “ne îmbrăcăm cu toată armătura lui Dumnezeu că să putem ține piept împotriva uneltirilor diavolului” (Efeseni 6:11). Folosirea Cuvântului Scripturii este cea mai bună armă în rugăciune, pentru că are autoritate și putere.

Nimeni nu are mai multă autoritate asupra vieții tale decât tine. Nimeni nu are o autoritate mai mare să se roage pentru tine decât o ai tu. Noi avem autoritate să ne rugăm nu numai pentru noi înșine, ci și pentru cei pe care îi protejăm.

Ex.: David, Ilie, Daniel, Petru, Pavel sunt câteva exemple de luptători în rugăciune.

6. Să nu uităm să cerem călăuzirea Duhului Sfânt și atunci El va și mijloci pentru noi.

Nimeni nu ne cunoaște mai bine decât Cel ce ne-a creat. Cererile noastre

sunt limitate de cunoașterea și înțelepciunea noastră, dar Cel înaintea căruia totul este gol și descoperit știe cel mai bine ce răspuns să ne dea și când.

“Indrazneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă” (1 Ioan 5:14). Mare putere are rugăciunea în comun, simultan, făcută de doi, trei, o familie, un grup, o biserică sau chiar un popor care urmăresc același scop.

În acest sens vă propun să ne rugăm pentru evenimentul care va avea loc în perioadă 20-22.10.2017 la Cluj Napoca intitulat “SARBATOAREA SPERANTEI” cu Will Graham. Roagă-te, în fiecare seară la oră 22:00 pentru persoanele care dorești să participe la acest eveniment ca să-L găsească pe Isus Hristos.

Motto-ul transmis de Will Graham este:

“Noi credem în puterea rugăciunii înălțate Domnului de către credincioșii din întreaga lume.”

Sunt încredințată că “orice vom cere, vom capătă de la El, fiindcă păzim poruncile Lui, și facem ce este plăcut înaintea Lui.”

Doamne, Te rugăm, ia aminte la rugăciunile noastre și dă răspuns cererilor copiilor Tăi după bunătatea, milă și îndurarea Ta, pentru că ne iubești cu o iubire veșnică. Mulțumim Tata în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

*“Noi credem în puterea rugăciunii înălțate
Domnului de către credincioșii
din întreaga lume.”*

Will Graham

pentru femei

Sunt, în viață, evenimente la care sperăm să putem lua parte, sunt altele care nu ne plac și la care sperăm să nu fim nevoite să participăm și sunt evenimente care ne rămân indiferente. "Sărbătoarea Speranței" este un eveniment care aș dori să nu treacă neobservat, necunoscut vouă cititoarelor și nicidecum să vă rămână indiferent, ci unul care să vă stârnească dorința de a fi mai mult decât simple participante.

De ce? Pentru că, așa cum spunea Dimitrie Bolintineanu, "lumea are nevoie de speranță ca de lumină". "Sărbătoarea Speranței" este o ocazie deosebită oferită nouă tuturor de a aduce speranță celor din familie, prietenilor, colegilor sau cunoscuților noștri. Această sărbătoare înseamnă mai mult decât evenimentele vizibile. Mai mult decât cele trei seri în care evangelistul Will Graham va aduce mesajul despre Speranța Vie care ne este dată prin Isus Hristos și nu numai muzicieni din țară și de peste hotare care ne vor încânta cu muzică creștină de calitate, este un proces condus de Duhul Sfânt care se desfășoară pe parcursul a mai multe luni de zile, prin eforturile unor oameni credincioși, ca tine. Procesul acesta va continua și după eveniment să modeleze vieți pentru eternitate, în măsura în care noi ne vom implica.

Poți și tu să fii parte activă a acestui eveniment. Noi femeile am fost chemate să ne implicăm prin departamentul femeilor în organizarea acestei sărbători, alături de frați din alte departamente. Pentru aceasta putem face câteva lucruri:

în fiecare seară la ora 22

RUGĂCIUNE

www.hopecelebration.ro

1. Formarea de grupuri permanente de rugăciune, fiecare în biserica din care facem parte. Și cum orice acțiune a sărbătorii are nevoie de rugăciune determinată, din inimă și fără încetare, te încurajez să te unești la rugăciune cu creștini din toată țara în fiecare seară la ora 22. Scrie o listă cu numele persoanelor pe care le cunoști și care au nevoie de Isus, pentru care să te rogi în mod regulat, pentru că Dumnezeu schimbă oamenii prin rugăciune.

2. Mobilizarea altor membri din biserică să participe la acest eveniment și să aducă cu ei cel puțin o persoană care nu are o relație personală cu Dumnezeu.

3. Înscrierea în corul Hope for Generation dacă ești tânără și îți place să cânti (mai multe detalii pe www.hopecelebration.ro).

Deci...

Sărbătoarea Speranței se va desfășura la Sala Polivalentă din Cluj-Napoca, pe 20-22 octombrie 2017, fiind un eveniment adresat bisericilor din nord-vestul României, care doresc să împlinească misiunea dată de Domnul Isus: "Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit." (Matei 28:19-20).

Îmi doresc ca citind acest articol să te identifiți cu biserica lui Isus Hristos, pentru că ești un mădular viu în ea, și să ieși din decizia de a fi parte a acestui eveniment!

„Dacă trăim prin
Duhul,
să și umblăm
prin Duhul”

(Galateni 5:25).

Umblarea prin Duhul

Această poruncă se adresează copiilor lui Dumnezeu, aceluia care au fost născuți din nou conform Ioan 3:5. Pentru a avea o viață de biruință pe pământ, nu e suficient doar să te naști și să trăiești în familia lui Dumnezeu, ci se impune o umblare în parteneriat cu Duhul Sfânt, care este a treia Persoană din Dumnezeu.

Domnul Isus este modelul desăvârșit de umblare prin Duhul Sfânt. Dacă Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, avea nevoie de călăuzirea Duhului Sfânt pentru a-și duce la îndeplinire misiunea pe pământ, cu atât mai multă nevoie avem noi de călăuzirea Lui în viața de zi cu zi.

În Ioan 5:19 și 14:10 Domnul Isus afirma că nu face și nu vorbește nimic de la sine. Înainte de a se despărți de ucenici, Domnul Isus i-a asigurat că nu-i va lăsa orfani ci va ruga pe Tatăl Său să le trimită un alt Mângâietor, care va rămâne cu ei în veac pentru a-i învăța, sfătui și mângâia.

Când am fost născuți din nou Duhul Sfânt a venit să locuiască în noi, în duhul nostru. Și de acolo El vorbește cu noi prin duhul nostru. Duhul nostru aude lucrurile de la Duhul Sfânt și apoi le transmite conștiinței noastre (minții noastre) sub forma unei intuiții sau convingeri lăuntrice. Duhul nostru știe lucruri pe care mintea noastră nu le știe. Omul nostru lăuntric (duhul nostru) are o voce, ca

și omul nostru exterior, pe care noi o numim intuiție, conștiință sau convingere lăuntrică.

Dacă învățăm să ascultăm de duhul nostru, care primește informații de la Duhul Sfânt ce cunoaște toate lucrurile, vom evita multe situații nedorite. Aș vrea să vă dau un exemplu din viața personală: mă aflu pe o trecere de pietoni când duhul meu m-a atenționat să evit trotuarul și să merg pe marginea carosabilului pentru o anumită porțiune de drum. Pentru că n-am luat în seamă vocea lăuntrică și m-am bazat pe mintea mea, zicând: „Dacă ceilalți au trecut, eu de ce n-aș putea trece?”, am alunecat pe trotuarul umed și mi-am fracturat glezna.

Cred cu tărie că Duhul Sfânt a fost pus la dispoziția noastră pentru a trăi o viață de biruință. Kenneth Hagin spunea că mulți creștini umpluți cu Duhul Sfânt au ajuns la eșec pentru că s-au bazat mai mult pe înțelepciunea lor decât pe Duhul Sfânt. Decide astăzi să treci la un alt nivel în viața ta, în care să nu mai acționezi din înțelepciunea ta ci să te supui Duhului Sfânt. Tu alegi. Alegând pe Duhul Sfânt îți garantez că vei trăi viața din belșug promisă de Domnul Isus în Ioan 10:10.

MARIA VASILCA

Domnul meu și Dumnezeuul meu, Tată-Fiul și Duhule Sfinte,

... mă adresez Ție astăzi, cu toată dragostea, ca să-Ți mulțumesc și să Te laud pentru harul și puterea Ta de grijă pe parcursul întregii mele vieți.

Mi te-ai descoperit, Doamne, într-un chip minunat și pline de taină sfântă au fost clipele pe care mi le-ai dat, chiar dacă nu am văzut de la bun început acest lucru.

Mă ridic, astăzi, în capul oaselor și îmi lepăd neputința omenească înaintea Tronului Tău de slavă pentru a-Ți mulțumi și a mă bucura de Domnul meu Isus Cristos, Fiul Tău.

Am înțeles că Tronul Tău de slavă este Isus Cristos prin care ni te-ai dat nouă oamenilor, părăsind cerurile și coborând la noi redându-ne dragostea Ta de Dumnezeu și Tată.

Cu adâncă reverență mă aplec și mă închin Ție, Tată Sfânt, ca să-ți mulțumesc și să te laud că m-ai ales din această lume stricată, m-ai făcut copilul Tău, mi-ai deschis ochii Duhului să văd și să înțeleg lumea

duhovnicească pe care nu-l este dat oricui s-o vadă sau s-o înțeleagă.

DA! Tu meriți cele mai înălțătoare cuvinte și sentimente-pentru că atât poate da omul din el pentru Dumnezeu-toate acestea prinse în cununa credinței prin care trăiește duhul omului în Duhul lui Dumnezeu.

Câtă răbdare ai avut cu mine Doamne! Cât de mult Te-am nesocotit!

Câte chemări mi-ai făcut și cât ai așteptat după mine!

Regret amarnic timpul petrecut fără Ține, timp irosit, ireversibil...dar acum îți mulțumesc că mă pot bucura iarăși de protecția și dragostea Ta atotcuprinzătoare în Isus.

Ești scut și pavază pentru mine, iar ajutorul Tău vine în fiecare zi prin Duhul Sfânt trimis ca biruința a cerului în Isus Cristos la Golgota.

Slavă Ție, Dumnezeule, Tatăl nostru. Fiului Tău slavă și Duhului Sfânt ! Trăiască Domnul, binecuvântată fie stânca lui Israel.

Știu că în măreția Ta și imensitatea Ta, Doamne, nu sunt, decât un fir de praf, dar acel firicel este aur curat pentru că este în Isus Cristos și alături de alte firicele de praf în sine sunt prețioase, deosebit de prețioase și formează o comoară, o operă de artă autentică lui Dumnezeu.

Îți mulțumesc că mi-ai descoperit valoarea mea în Ține:

-Ce nu pot eu, poate Dumnezeu Tatăl !

-Ce nu știu eu, știe Domnul Isus!

-Ce nu văd eu vede Duhul Sfânt!

“- Pot totul în Cristos care mă întărește!”

Luptă este a Domnului, dar victoria este întodeauna a mea.

Valoarea noastră că și copii a Domnului este dată de locul pe care îl ocupăm în Isus Cristos.

În care loc suntem în El ?

În mijlocul Duhului? Câți suntem cuprinși de Duhul lui Cristos?

În mijloc fiind înconjurați din toate părțile de Duhul Sfânt, ne putem mișca în voie, nestingheriți, sau la periferie, unde foarte ușor ne putem pierde sau

rătăci și murdări prin ieșirea în afara lui Cristos. Căci nici Duhul vostru nu este static în Cristos, el evoluează, astfel nu ne-am putea dezvolta pe plan spiritual.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a atras atenția asupra stării mele spiritual (duhovnicești) printr-o boală rebelă care m-a acaparat întreaga iarnă. O răceală fără capăt, frig, picioare reci, țepene, umflate, sub temperatura corpului, inima foarte slăbită, apreciată de specialiștii fără soluție.

Chiar dacă la oameni lucrurile nu au soluție, la Dumnezeu există întodeauna o bună soluție, doar că vaietele noastre sunt atât de zgomotoase că nu-L putem auzi pe Domnul din pricina lor.

Așa s-a întâmplat și în ce mă privește pe mine. A fost un zbucium care credeam că nu se mai sfârșește. Mă luptăm între credință și necredință, proclamam Cuvântul Domnului, apoi iarăși cădeam și o luăm de la capăt.

Dumnezeu a fost mereu lângă mine, mi-a trimis ajutoare prin frați și surori care m-au sprijinit în rugăciunile mele.

Trăiască Domnul, binecuvântată fie stânca lui Israel.

În mijlocul nopții următoare,

m-am ridicat în hotărârea de a rămâne tare în credință indiferent de consecințe și am muștrat duhul acela de boală, în numele lui Isus Cristos adresându-mă lui în mod direct:”- Duh de boală, afară din trupul meu! Nu te primesc! Nu ai niciun drept asupra mea, ai

fost învins la Golgota și în rănilor lui Isus Cristos ești învins, și în mine. În Numele Domnului Isus îți poruncesc să pleci pentru totdeauna și să nu te mai întorci niciodată!”

Acest Cuvânt este valabil și astăzi și funcționează, căci, după cum este scris, când ne împotrivim celui rău, tari în credință, el va fugi de la noi. Așa s-a întâmplat și acum. Totuși, aici vreau să menționez, faptul că soluția bună vine de la Domnul în mod inevitabil, dar ea vine la timpul și în Voia Celui de Sus. Să nu ispitim pe Domnul, ci să ne lăsăm conduși de El, supuși Lui, smeriți înaintea Lui căci el nu pedepsește cu plăcere. Amin!

Din această experiență am învățat câteva lucruri: cu caracter general-valabil pentru oricine crede: Cuvântul lui Dumnezeu este DA și AMIN și nu se întoarce

niciodată fără rod.

Împotrivirea înaintea celui rău prin credință și în Numele lui Isus duce la izbăvire în mod sigur.

Duhul omului se întărește prin Duhul lui Dumnezeu prin astfel de experiențe.

Soluția lui Dumnezeu vine din ADEVĂRUL :”Este scris!”;”Caci El nu lipsește niciodată în nevoie!”

Totuși, să nu ispitim pe Domnul, impunându-ne în mod autoritar prin voia noastră, ci, exemplar:

-Ce nu pot eu, poate Dumnezeu Tatăl !

-Ce nu știu eu, știe Domnul Isus!

-Ce nu văd eu vede Duhul Sfânt!

Nu Voia mea, ci Voia Ta, Doamne!
Amin!

Fg. Mures
Martie 2017-MB

I

ntegritatea

temelia caracterului

* Conform DEX-ului integritate înseamnă însușirea de a fi integru, de a rămâne intact, întreg, incoruptibil. Integritatea este sinonimă cu cinstea, dreptatea, onestitatea, corectitudinea, respectul pentru adevăr.

În ajunul Crăciunului, când familia lui Jerry era pe punctul de a pleca la biserică, sună la ușă, fetița vecinilor, care întinzându-le o farfurie de prăjituri, zise zâmbind: “Mama v-a trimis niște prăjituri de Crăciun!” Jerry mulțumii frumos și puse farfuria undeva și... uită de ea. Câteva zile mai târziu, fetița se apropie de Jerry și-l întrebă: “nenea Bridges, v-au plăcut prăjiturile?” “O!, au fost foarte bune!” răspunse Jerry, deși nici măcar nu le gustase. Pe drum, gândindu-se la răspunsul lui, își zise: “nu încap în doială că am mințit. Și Dumnezeu urăște orice fel de minciună. De ce am făcut-o?”

Pentru că era o cale simplă de a ieși dintr-o situație penibilă și a și scutit-o pe fetiță de o dezamăgire. Poate este o poveste banală... dar

citind-o nu am putut să nu mă întreb: ce aș fi făcut eu în locul lui? Ce răspuns aș fi dat acelei fetițe?

Poveste banală... dar oare de câte ori folosim un răspuns similar pentru a “ieși dintr-o situație”? sau ca să salvăm aparențele!? Autorul Psalmului 15 se întreabă:

Doamne, Cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt? Cel ce umblă în neprihănire și spune adevărul din inimă! El nu-și ia vorba înapoi, dacă face un jurământ în paguba lui.

Mi-a reținut atenția întrebarea lui David: Doamne cine va locui în cortul Tău? Și întrebarea asta mă duce cu gândul la altă întrebare din Prov 31: Cine poate găsi o femeie cinstită? – și... parcă răspunsul ar fi “e greu de găsit” Deci, Doamne cine va locui în cortul Tău? E greu de spus! Nu oricine! pentru că urmează o listă care te copleșește, standardul e foarte înalt. Și, Dumnezeu nu-și coboară standardul!

Aș numi acest standard înalt, integritate!

1. Conform DEX-ului integritate înseamnă însușirea de a fi integru, de a rămâne intact, întreg, incoruptibil. Integritatea este sinonimă cu cinstea, dreptatea, onestitatea, corectitudinea, respectul pentru adevăr.

2. Integritatea este armonia între valorile interioare ale unei persoane, și

cuvintele și acțiunile sale. (Andy Seidel)

I. Doamne, cine va locui pe muntele Tău cel Sfânt? Cel ce umblă în integritate, în credincioșie, cel cinstit, cel ce spune adevărul din inimă.

Jerry a mărturisit mai târziu:

“Dumnezeu m-a învățat o lecție importantă, dar umiltoare și dureroasă prin farfuria aceea de prăjituri. A trebuit să admit că nu eram așa de cinstit precum mă consideram. A trebuit să admit că am mințit și asta doare. Doare pentru că știam că, Dumnezeu urăște orice fel de minciună! ”

Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, dar cei ce lucrează în adevăr îi sunt plăcuți. (Prov. 12:22) Iar Domnul Isus zicea: Da al vostru să fie da, și NU, nu, ce trece de aceste cuvinte, vine de la cel rău. Minciuna a fost definită ca fiind orice înșelăciune, prin cuvinte, faptă, atitudine- prin exagerări deliberate, distorsionări ale adevărului sau prin crearea unor impresii false. Mințim când pretindem că suntem ceea ce nu suntem... când încercăm să ne dăm drept alții, când copiem la examene, când distorsionăm un adevăr, sau când nu declarăm tot venitul imposibil.

Cinste absolută! E prea sus ștacheta? DA! Este. Dar cuvintele Domnului Isus rostite mulțimii de atunci, răsună și astăzi: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum Tatăl vostru din Ceruri este desăvârșit!”, Și preocuparea noastră primară ar trebui să fie creșterea în asemănare cu El, Domnul nostru- MODELUL de cinste absolută. Să ne uităm la El și să învățăm de la El, cum putem să-l semănăm tot mai mult?! Pentru că noi, suntem chemate să fim ca Isus!

Doamne cine va locui în cortul Tău? Cel ce umblă în integritate, și spune adevărul din inimă. El nu-și ia vorba înapoi, dacă face un jurământ în paguba lui. (v4b)

Deci cel ce va locui pe muntele lui Dumnezeu este un om de încredere! Ce spune aceea FACE! Chiar dacă îl costă! Își ține promisiunile făcute, își duce la împlinire sarcinile primite, este de încredere!

De multe ori ne uităm în jur și căutăm un om de încredere, o femeie de încredere, pe care să ne putem baza, cu care să ne putem împărtăși inima și să știm că ne este alături! Să știm că spune adevărul din inimă. E greu de găsit, nu-i așa? Dar, haideți să fim noi, femei de încredere! Când cineva s-ar uita după asemenea persoane să fim noi - primele pe “listă”! Să fim demne de încredere și loiale în prietenii noastre.

Să fim alături de prietenii noștri și în vremuri bune și în cele grele, să fim alături și când trec prin greutăți. Nu există “prietenii de vreme bună”, dacă nu suntem alături de prietenii noștri la vreme de nevoie, nu suntem prietenii adevărați. “Prietenul adevărat iubește oricând și în nenorocire ajunge ca un frate!” (Prov 17:17)

A fi cinstit într-o relație de prietenie înseamnă să spui adevărul din inimă, să faci o corecție atunci când e cazul, dar cu multă multă grijă și dragoste. Ai putea să-i spui: “îmi pasă atât de mult de tine, țin atât de mult la tine, că nu pot să nu-ți spun că ceea ce faci nu este bine! Acțiunile tale, cuvintele tale, atitudinea ta este greșită!” Nu este ușor de loc să faci acest lucru, dar numai așa dovedim dragoste și credincioșie. Dacă suntem atente cu aceste lucruri mici vom fi atente și cu alte lucruri mari. Căci este scris: “Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mai mari.” (Luca 16:10)

II. Integritatea este armonia între valorile interioare ale unei persoane, și cuvintele și acțiunile sale.”

Ce sunt cuvintele și acțiunile este clar, dar oare ce sunt valorile unei persoane?

Valorile sunt lucruri foarte importante pentru tine, sunt lucruri la care ții, lucruri pentru care ești gata să te sacrifici. Fiecare își are propria listă de valori, care-i modelează viața. Și fiecare își alege valorile pe baza cărora trăiește. Întrebarea care se pune este: De unde și cum ne alegem valorile? De unde ne inspirăm în alegerea lor? Deși trăim într-o vreme a non-valorilor, în care societatea a renunțat la credința în valori absolute, noi ca și creștine, trebuie să ne trăim viața, bazate pe valorile Scripturii. Din ea ne vom extrage valorile care să ne guverneze viața.

De exemplu:

- dacă loialitatea în căsnicie este o valoare pentru tine, atunci, vei rămâne loială cu orice preț,
- dacă puritatea este o valoare, atunci o vei păstra chiar cu prețul vieții.
- dacă a spune adevărul este o valoare pentru tine, vei spune adevărul oricât te-ar costa.

Viața lui Iosif – este un exemplu de integritate absolută. Oare care au fost câteva dintre valorile lui Iosif? Putem spune în mod sigur că puritatea, ascultarea și respectul față de

Dumnezeu erau valorile trăirii lui. Iosif ajunge sclav în casa lui Potifar, sclav, dar unul de încredere- stăpânul îi dăduse toate lucrurile pe mână. Când soția stăpânului caută să-l corupă care sunt cuvintele lui Iosif? “Cum aș putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?”

Observăm cum preocuparea lui majoră a fost ascultarea de Dumnezeu! Au fost cuvintele lui în armonie cu valorile? Desigur! Care au fost faptele? Când doamna Potifar a încercat să-l forțeze, el și-a lăsat haina și a fugit! Au fost faptele în armonie cu valorile și cuvintele sale? Cu siguranță!

L-a costat ceva pe Iosif?... desigur, mulți ani de închisoare. Dar, pentru el era mai important să-și păstreze puritatea și să-și onoreze Dumnezeul. Parcă-l aud pe Iosif spunând: Doamne, dacă Tu știi că sunt nevinovat, nu contează ce a crezut stăpânul meu! Important este că eu Te-am onorat pe Tine!

Deci INTEGRITATE înseamnă armonie între: valori, cuvinte și acțiune. De multe ori trăirea în integritate cere un preț de plătit. Iosif a plătit prețul, a stat mai degrabă în pușcărie decât să se compromită. Nu ar trebui să uităm că înaintașii noștri au suferit și ei ani de pușcărie... De ce? Pentru că erau gata să plătească cu viața pentru cea mai scumpă valoare a vieții lor: credința în Dumnezeu cel adevărat!

Care sunt astăzi valorile noastre pentru care suntem gata să murim!? Într-o societate în putrefacție, noi suntem chemate să fim SARE, care să conserve valorile Împărăției și să le transmită mai departe! Voi sunteți lumina lumii!- spunea Isus. El este adevărata LUMINĂ – noi, lumină din LUMINĂ! care să dea direcție celor aflați în confuzie! Și ne vom putea împlini chemarea doar dacă vom fi modele de cinste absolută!

Doar dacă va exista armonie perfectă între valorile noastre/ ceea ce credem; cuvintele noastre/ ceea ce rostim cu gura și acțiunile noastre/ ceea ce facem.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

LIDIA ȘCHIOPU

DEZAMĂGIREA

un dușman învins pentru totdeauna

Suntem persoane unice și valoroase, ca și femeile avem diferite roluri în familie, biserică și societate. De asemenea avem daruri care ne-au fost date de Dumnezeu pentru a lucra la extinderea Împărăției Lui și pentru binecuvântarea altora.

Anul 2017 a fost pentru mine și pentru femeile cu care studiez Biblia, anul încurajări în vederea identificării, folosirii și dezvoltării darurilor spirituale. Darurile sunt multe, așa cum găsim în Romani 12:6-8, daruri motivaționale: darul discernământului, darul învățturii, darul încurajării, darul administrării, darul compasiunii, darul dărniceiei, darul slujirii, fie că sunt daruri de vorbire sau daruri de slujire sunt la fel de importante, la fel de valoroase și trebuie folosite.

Aș vrea să trec în revista cateva roluri deosebit de importante pe care le-am primit chiar de la Dumnezeu:

1.SOȚIE -“AJUTOR POTRIVIT PT BĂRBAT”, prima femeie a fost creată cu acest rol și noi suntem urmașele ei. Soții noștri au nevoie de noi, de iubirea noastră necondiționată, de intimitate.

Apostolul Petru ne scrie, noua soțiilor, că acei soți care nu ascultă de Hristos, pot fi câștigați, fără cuvinte, prin purtarea soțiilor lor, văzând modul de viață curat și în frica de Domnul al acestor femei evlavioase

Pe de altă parte suntem chemate alături de soții noștri la lucrarea de extindere a Împărăției Lui Dumnezeu “mergeți în toată lumea și faceți ucenici din toate neamurile, și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit Eu” spunea Domnul Isus înainte de înălțarea la cer. Noi avem această mare chemare de a fi în echipă cu soții noștri implicate în lucrarea de prezentare a Împărăției Lui Dumnezeu, a standardelor de viață lăsate de Isus și de a-i conduce pe oameni la o viață de biruință, la o viață cu scop. Oare cum ar putea soții noștri să facă singuri acestă lucrare?

Cât e de necesar să ne putem prezenta în fața lumii văzute și nevăzute ca familii armonioase, formate din oameni integri, care au răspunsuri corecte (dovedite) la marile întrebări. De maximă importanță, în prezent,

este apărarea valorilor familiei, iar ea nu poate fi apărată doar de bărbați, noi femeile, alături de soții noștri putem confirma sau infirma ca familia mai este de actualitate, că mai poți fi fericit având o familie, că merită să te căsătorești, că merită să rămâi căsătorit, să treci împreună prin încercările vieții.

2.MAMA, cea care unicizează prima o mică ființă însetată de dragoste, dependentă de protecție, un pământ fertil în care trebuie sădite valori

3. BUNICA - “MODEL PT. GENERAȚIA TÂNĂRĂ, CEA CARE ARE DE LĂSAT O ZESTRE, O MOȘTENIRE” Dacă vrei să reformezi un om, trebuie să începi mai întâi cu bunica lui”, a spus scriitorul francez Victor Hugo. Slujirile sunt multe, acasă, la serviciu, la biserică oriunde ne cheamă Dumnezeu.

Conform cu Tit 2:3-4 “femeile în vârstă (cu experiență)... să învețe pe alții ce este bine, să învețe pe femeile mai tinere să-și iubească bărbații și copiii”. Slujirea altora presupune maturitate spirituală, iar maturitatea spirituală presupune dragoste sinceră.

“Oamenii care oferă relații de calitate, cu impact puternic în sufletul altora, sunt oameni maturi.” (Dr. Larry Crabb, “Schimbare lăuntrică”, pag. 75)

Problema este că apar situații în care nu mai putem să ne asumăm rolurile, sau să slujim cu darurile noastre și ne simțim neajutate și nu mai găsim puterea de a continua.

Ce ne blochează potențialul de a sluji? Dumnezeu ne pregătește în fiecare zi “faptele bune ca să umblăm în ele”, fapte adresare soților noștri, copiilor noștri, colegelor noastre, pe care noi putem să le refuzăm pt că am “căzut de oboseală” (conform cu Gălăteni 6:9.“Să* nu obosim în facerea binelui, căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă** nu vom cădea de oboseală.”Cum să facem să nu cădem de oboseală? Despre ce fel de oboseală este vorba?

Blocarea potențialului de slujire se produce prin durere interioară sau disconfort, care, ca și în cazul bolilor fizice, ne reduce capacitatea obișnuită de a fi activi, de a relaționa. Durerea poate fi atât de profundă încât să ne paralizeze complet din activitatea spirituală, și chiar din cea fizică. Ne simțim de parcă am fi pe moarte; și ne conduce la incapacitatea de a ne asuma

rolurile noastre date de Dumnezeu, ne împiedică să lucrăm cu darurile noastre. Exemple de situații în care “cădem de oboseală”:

►lipsa rezultatelor așteptate în urma slujirii

►lipsa aprecierii pt ceea ce suntem sau facem,

►critica, nemulțumirea,

...ne lăsa fără energie, ne doare atât de mult încât nu mai putem continua. Se întâmplă să ni se spună “că ne căutăm afirmarea personală, vrem să fim importante de aceea slujim” sau că acesta slujbă este pentru bărbați nu pentru femei... Ne amintim de David care, când s-a hotărât să lupte cu Goliat a avut parte de “încurajările” fraților săi care erau aprinși de mânie, “îți cunosc eu mândria și răutatea inimi”, a spus Eliab fratele cel mai mare al lui David.

Altă dată putem să aducem idei, vești/viziuni care sunt prea greu de crezut, de imaginat pt. cei din jur. Ne amintim de Roda, care nu-și făcea decât treaba de menajeră, în timp ce alții se rugau pt. Petru care era în închisoare. Ea prin natura serviciului a văzut prima că Petru era la ușa casei, iar când i-a anunțat pe ceilalți l s-a spus “ești nebună!”. Oare cum s-o fi simțit femeia acesta, care le-a adus tocmai răspunsul la rugăciune. La fel și în cazul nostru putem fi respinse, putem fi etichetate ca neadecvate, nesupuse, neînțelepte și cine mai știe cum, cuvinte care ne rănesc. Oare dacă i-ar fi spus Rodei, “ce veste bună, fii binecuvântată, Domnul ne-a ascultat rugăciunea și iată că tu l-ai văzut prima pe Petru”, sau oare după ce l-au văzut și ei pe Petru și-or fi cerut scuze de la acestă biată femeie?

O veste rea, un diagnostic grav pus asupra unui membru din familie, te paralizează, începi în gând să anulezi toate planificările, să retragi toate promisiunile de slujire. Pierderea locului de muncă a creat un stres foarte mare, care a produs un cancer de col uterin, iar persoana nu a mai putut fi salvată. Lipsa afecțiunii și atenției din partea soțului poate să ne conducă la neputința de a mai sluji, la izolare la o vestejire sufletească.

Atunci când așteptările noastre sunt înșelate tindem să ne izolăm în carapacea noastră, să ne ascundem suferința în autocompătămire și să

căutam mereu răspuns la întrebarea “De ce? De ce mie?”. Toată energia și puterea noastră se scurge, ca într-o hemoragie, prin rana pe care o avem, suntem asemenea femeii cu scurgere de sânge... Dezamăgirea creează un zid de protecție între noi și alți oameni, nu ne vom mai apropia de ei din dorința de a nu ne răni. În momentele de durere și respingere ispita de a renunța la relațiile cu alții este mult prea mare, astfel cădem ușor în păcatul autoapărării.

Stări sufletești precum dezamăgirea, frica, furia, rușinea, neiertarea sunt cele care conduc la boli psihice și somatice, astfel după dezamăgire multe persoane ajung la depresie și la un tratament psihiatric.Vestea bună este că Dumnezeu se ocupă de restaurarea noastră și echiparea pentru a face față slujirii în ciuda loviturilor prezente sau viitoare. El nu ne-a dat daruri și responsabilități ca să rămână nefolosite, neîmplinite.

Moduri greșite de a reacționa la durerea interioară:

► Negarea

Negarea durerii este ca și când simți că ceva nu e bine cu trupul tău, dar eviți să mergi la medic, ca să nu descoperi ceva boli grave. Această reacție presupune purtarea unei măști a sfințeniei, adică să arătăm altora o falsă bucurie și stare de mulțumire, să ignorăm tot ceea ce simțim cu adevărat în interior și să arătăm falsă ascultare de Domnul prin cufundarea noastră în activități spirituale, religioase căutând împlinire în acestea, fără să analizăm ce se întâmplă cu starea noastră sufletească. Ne ascundem durerile în suflet și ne continuăm activitățile neștiind că există o altă soluție. Această atitudine nu este altceva decât fățărnicie, ne dăm drept alții.

Răspunsurile noastre la întrebările oamenilor sunt reci și șablon: “Slavă Domnului, o duc mai bine decât merit.” “Mulțumesc Domnului pt toate lucrurile...” când noi bine știm că în inima noastră nu ne vine deloc ușor să mulțumim pt durerea ce o avem, pt dorința neîmplinită...

Persoanele care reacționează astfel la durerea interioară nu sunt neapărat conștiente că fac ceva greșit, ele fie

sunt mândre și nu vor ca alții să le vadă că suferă, fie se tem de judecățile celor din jur, care vor conduce la și mai multă respingere, fie au avut parte de modele sau de învățături greșite. Iată ce spune Larry Crabb în cartea sa Schimbare lăuntrică:

►“Există o împotrivire incredibilă, și eu cred că este mai mare în cercurile creștinilor decât în lumea seculară, față de recunoașterea durerii lăuntrice. Mulți oameni au fost învățați în familii și biserici conservatoare să-și nege durerea. De foarte puține ori am fost întrebați, cu interes pătrunzător și sincer, ce simțim cu adevărat. Confruntarea cu ceea ce se întâmplă în mod real în noi este tulburătoare, prea puțin comodă; așa că ascundem adevărul lăuntric de alții și de noi înșine” (Dr. Larry Crabb – “Schimbare lăuntrică” pag. 108)

În ciuda măștii sau a aparențelor există

adesea adânc în suflet o durere pe care nimic nu o va face să treacă, deși se caută anestezice cum ar fi excesul de activitate socială, memorarea de versete biblice, dărnicie, binefaceri... Cei ce nu-și împărtășesc zbaterile lăuntrice nu vor fi capabili să trateze corect, cu realism, frământările altora. NEGAREA durerii duce la împietrirea inimii, la insensibilitate față de cei din jur, față de durerile lor. Inevitabil vei transmite altora ca nu te interesează când ei suferă, te vei izola de ei, iar aceștia se vor simți respinși, ca niște leproși. Domnul Isus ne spune că iubești aproapele ca pe tine însăși, dar dacă pe tine nu te poți înțelege atunci când te doare sufletul, cum îi vei înțelege pe ceilalți?

Vei ajunge să te izolezi de oameni,

fără să-ți propui acest lucru, pt că ei vor simți că nu ești deschis, nu ești destul de sincer și nu-l lași să te cunoască decât până într-un punct și nu ești profund nici cu trăirile lor sufletești. Sufletele îndurerate trebuie înțelese, ele denotă realism si nicidecum nevroză sau imaturitate spirituală.

Am experimentat acesta când mi-am ascuns nevoi neîmplinite, nesiguranța, care durea, iar în momentul în care soțul meu a cerut să-mi împărtășească durerea lui, eu am evitat gândindu-mă că aceste trebuie ignorate, că de fapt așa am făcut și eu cu durerile mele. Se spune să ne purtăm poverile unii altora, dar eu eram atât de încarcată de poverile mele, încât nu mai suportam să le cunosc și pe ale lui. Rezultatul a fost că el s-a simțit respins de mine.

► Focalizarea pe durere și cauză

Prin această metodă nu facem decât să accentuăm durerea și să o amplificăm, ne victimizăm și ne auto-compătimim agravându-ne astfel starea de boală, spirituală. Această atitudine nu este altceva decât egoism.

Aceste persoane consideră că cei care sunt implicați în slujire - rugăciune, mărturie, studiu biblic, ajutorare, consiliere - au o chemare foarte specială și doar pe aceștia Dumnezeu îi ajută și-i protejează de atacuri, astfel încât să poată sluji Împărăția. Ei întotdeauna se scuză de la implicarea în slujire prin faptul că au o cruce mai grea și că nu pot sluji pe alții în timp ce ei sunt atât de nenorociți.

Aceste persoane se autocompățimesc și își agravea astfel situația, povestesc nesfârșit, chiar și după 30 sau 40 de ani aceleași situații în care au fost răniți și trăiesc acele emoții negative la maximă intensitate.

Pentru ei lumea se împarte în două: persoane care le-au greșit și persoane demne de încredere, în final vor rămâne singuri de o parte ne mai găsind pe nimeni în care să poată avea încredere. Căutarea autoprotecției este preocuparea lor, astfel se izolează de cei care le-au produs dezamăgirea și lumea lor devine tot mai mică, ei lasă în urma relații rupte care nu se vor mai reface niciodată din cauza neiertării. NICIUNA DIN CELE DOUĂ ATITUDINI NU ESTE CORECTĂ!

► Un Tratament corect

Orice medic specialist bun va trata cauza bolii, nu simptomele acesteia, tot așa și în cazul durerii sufletești nu vom acorda “calmante” sau simptomatice, pentru estomparea durerii, ci vom căuta cauza, sursa durerii și a suferinței.

Astfel într-o pneumonie bacteriană nu acordăm paracetamol, care reduce doar febră și tuse calm, care calmează tusea, sau sirop expectorant, cel mai important medicament în acesta infecție este antibioticul!

Sursa durerii noastre are la bază nevoile fundamentate ale ființei umane: siguranța și importanța.

► **Exemple de nevoi neîmplinite și care produc suferință interioară: lipsa de respect, lipsa de afecțiune și apreciere, lipsa de influență, lipsa relațiilor de calitate, lipsa relațiilor intime.**

“Toți am fost profund decepționați de fiecare relație importantă pe care am avut-o. De aceea ne doare.” (Dr. Larry Crabb – Schimbarea lăuntrică, pag. 87)

Până nu demult am crezut că doar mie mi se întâmplă să fiu dezamăgită de oameni, pt. că sunt o persoană cu standarde înalte, o perfecționistă; până ieri am crezut că doar unele persoane sau relații dezamăgesc, dar renumitul psiholog creștin, acela care este și directorul Institutului pentru consiliere biblică, dr. Larry Crabb m-a convins că fiecare relație, fiecare persoană dragă DEZAMĂGEȘTE la un moment dat.

Deci nu este soțul meu, sau copii mei sau colegii mei mai răi decât alții pt. că m-au

► Recunoaște-ți dependența de Dumnezeu și renunță la obiceiul de a-ți conduce singură viața

dezamăgit, oricine m-ar fi dezamăgit pt. că suntem ființe umane imperfecte, care însetează după relații perfecte.

Aceste dureri sunt uneori cumplite și ne pot conduce la decizii greșite, cum ar fi reacții violente, cuvinte care rănesc, unii spun blesteme, alții vorbesc de rău persoana care i-a făcut să suferă, alții recurg la suicid. Dacă cineva a păcătit împotriva noastră reacția firească, dar greșită, este să păcătuim și noi, răzbunându-ne sau rănind. De asemenea durerile sufletești pot să conducă la îmbolnăvirea trupului: HTA, ulcer gastric, cancer, diabet, reumatism articular, etc.

“Rostul bolilor fizice este acela de a conștientiza asupra suferinței sufletești și necesită vindecarea ei. De multe ori, nu dăm importanță unei astfel de suferințe, o ignorăm și credem că aceasta nu se poate transforma într-o boală fizică. Din contră, cu cât lăsăm mai mult o boală sufletească netratată, cu atât mai intens va fi procesul de somatizare. Boala sufletească se va transforma în boală fizică, nu imediat, dar în câteva luni sau câțiva ani. “Laura Maria Cojocaru, psiholog. Deci, atunci când apare boala fizică trebuie să mergem înapoi pe fir

să vedem dacă nu cumva la bază este o durere sufletească nerezolvată. Găsirea împlinirii nevoilor noastre fundamentale de siguranță și importanță, în Hristos. “Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.” (Ioan 7:37) Domnul este Păstorul meu, El mă duce la ape de odihnă îmi umple rezervorul emoțional.

Focalizarea noastră trebuie să fie pe Hristos cel care ne oferă împlinirea nevoilor fundamentale. Trebuie să privim realitatea în față, așa cum este ea, cu toate temerile, durerile, resentimentele, motivele de izolare și autoapărare, să nu fim oameni fățarnici, nici să nu afișăm perfecțiunea.

Vindecarea presupune schimbare lăuntrică acesta seamănă cu o intervenție chirurgicală! Aceste intervenții se fac fără anestezie, deci nu putem să ne vindecăm fără să simțim durerea. Vindecarea interioară este un proces, ea nu se produce de azi, pe mâine, nu vine instant și nu înseamnă că nu vei mai simți durere. Noi suntem tentați/preocupați să scăpăm de durere, să o anesteziem doar, fără să umblăm la cauză, așa că ori ascundem durerea ori ne izolăm de oameni pt a ne proteja de noi suferințe.

Schimbarea vine din interior spre exterior: Recunoaște-L pe Domnul ca sursa deplină a împlinirii tale, nu căuta să-ți sapi alte izvoare în pustie, doar El este Stânca din

care curge apa vie, apa care dă viața. Trebuie să-L recunoaștem pe El chiar și atunci când nu suntem rănite. Aruncă-ți masca de sfântă, care “pretinde” că este mulțumitoare pentru tot ce l se întâmplă, fii o femeie reală, lasă să-ți se vadă și suferințele și bucuriile. Atunci când ești supărată, când te doare inima, nu ești mai puțin valoroasă, Dumnezeu te iubește la fel de mult. Când te prefaci doar că ești bine ajungi până la urmă să nu mai știi nici tu cum ești de fapt.

Recunoaște-ți dependența de Dumnezeu și renunță la obiceiul de a-ți conduce singură viața, nu dori să controlezi tu orice situație a vieții tale, lasă-L pe Dumnezeu să o controleze și nu uita că voia Lui pt noi e bună plăcută și desăvârșită. Poți pune întrebări dificile, acceptă confuzia și atunci când nu mai găsești nicio logică sau nicio soluție, pune în funcțiune credința: “și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11:1)

Conștientizarea faptului că Domnul poate să transforme orice împrejurare în favoarea noastră: “de altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre

binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.” (Romani 8:28)

Hanna Bota, scriitoare creștină, îi spunea Lui Dumnezeu în poezia Totalitate: “Adesea mi-ești atât de neînțeles, dar am încredere în tine.”

Recunoaște-ți dezamăgirea, durerea care vine din nevoile neîmplinite și înlocuiește-le cu speranță. Linda Dilow are un capitol care vorbește despre “închinarea durerii” de fapt este un mod sincer de a veni înaintea Domnului și a-l povesti dezamăgirea noastră.

“Rugați-vă NEÎNCETAT ca să nu cădeți în ispită” îi îndemnă Domnul Isus pe ucenici. Avem nevoie să ne focalizăm la comunicarea cu cerul prin rugăciune și să fim reumpluți cu puterea Duhului Sfânt că să facem față în primul rând gândurilor păcătoase și apoi atâtor situații dificile.

De asemenea avem nevoie de Cuvântul Lui Dumnezeu în care găsim oameni ce s-au bazat pe El și au ieșit biruitori, avem nevoie să ne ațintim ochii pe promisiunile Lui pentru noi.

► Renunța la izolare și autoapărare!

Conștientizează că izolarea de oamenii care ți-au produs durere, este păcat, nu te ascunde după mască “faptelor bune”, ci pune-ți în inimă dragoste sinceră față de semenii, chiar față de acei care te-au rănit.

Am întâlnit persoane care, rănite fiind într-un domeniu al slujirii lor, au renunțat la acest domeniu și au căutat alt domeniu de slujire.

Singura cale de a birui este aceea de a învăța să iubim, chiar și pe acele persoane care ne-au rănit, dar acesta este posibil doar atunci când am învățat să ne bazăm pe Dumnezeu pentru împlinirea nevoilor noastre personale de siguranță și importanță. Autoapărarea și dragostea sunt două

lucruri contradictorii. Dragostea acceptă dezamăgirea, iartă și continuă să se implice cu căldură.

Iertarea este, de fapt, pâinea noastră cea de toate zilele și ea trebuie arătată frecvent, mai ales celor apropiați pentru că ei ne greșesc cel mai mult și acestora și noi le greșim la rândul nostru. Rugăciune Tatăl Nostru scoate în evidență acest principiu, ascultarea rugăciunilor noastre depinde de cât am reușit să iertăm pe cei ce ne-au greșit. Dar dacă ne izolăm de cei care ne-au greșit, dorind să ne protejăm de o nouă dezamăgire păcătuim!

Multe femei își pedepsesc soțul, care nu le-a arătat destul afecțiune, privându-l de relațiile intime, crezând că așa-l motivează să fie mai atent.

De multe ori ne pedepsim copiii neascultători cu critică. Dacă nu iau premiu la școală, sau dacă nu reușesc la

în vedere relații de calitate, care să aibă impact în viețile altora este bine de știut în ce ordine a ne construi aceste relații pt a evita suferințe inutile: Dumnezeu - acela care ne împlinește nevoia profundă de siguranță și importanță. SOȚUL este persoana care ne-a dat-o Dumnezeu să o slujim într-un mod unic, copiii, casa noastră, noi înșine, activități în afara casei. Multe femei care au fost rănite de soț s-au refugiat în relații nebiblice cu copiii, adică au devenit mame sufocante, care au făcut mai mult rău decât bine. Altele s-au avântat în mod greșit în slujirea altora care sunt în diferite nevoi, neglijându-și propria familie.

Atunci când suntem răniți avem ocazia de a ne reanaliza starea noastră lăuntrică pentru a descoperi, obiceiuri păcătoase, așteptări nerealiste și a scăpa de ele, astfel devenim mai puternici și mai eficienți în lucrarea Lui Dumnezeu. Astfel, zi de zi, trăind după principiile Împărăției Cerești, devenim din ce în ce mai puternici, chiar dacă suntem ținta atacurilor celui rău.

În concluzie trebuie să reținem că am fost create de Dumnezeu cu roluri și responsabilități, El ne-a dat și daruri, avem astfel un profil unic și trebuie să nu cădem de oboseală, slujirea noastră în Trupul Lui Hristos va fi întotdeauna însoțită și de bucurii și de lucruri care nepot conduce la dezamăgire, dar noi nu trebuie să ne oprim, noi trebuie să iubim oamenii și pe Dumnezeu să dezvoltăm relații profunde, care au impact în viața altora. Dacă Dumnezeu nu se izolează de noi, atunci când greșim, dacă Tatăl din pildă fiului risipitor se uita zilnic în zare și așteaptă ca fiul să se întoarcă acasă, trebuie să fie destul de motivator și pentru noi că nu trebuie să nu renunțăm la relații, ci trebuie să renunțăm la dezamăgire și să o înlocuim cu iertare și speranță.

Dumnezeu să ne ajute!

RODICA BACIU

ICE TEA

Pentru rețetă avem nevoie de:

- un bidon de 10 litri,
- aproximativ 9 litri de apă fierbinte
- o cutie de ceai de lămâie și melisă (se găsește la Lidl)
- 2-3 lămâi,
- câteva frunze de mentă și
- 500-600 grame de zahăr

Bineînțeles că rețeta se poate modifica în funcție de cantitatea de ice tea dorită.

În bidonul spălat și uscat în prealabil se adaugă cantitatea de zahăr dorită, toate pliculețele din cutia de ceai, aproximativ un litru de apă fierbinte și se amestecă cu o lingură. Apa fiind fierbinte, se va observa că zahărul se va topi într-un timp foarte scurt. Se adaugă restul de apă, lămâile tăiate în felii subțiri și frunzele de mentă. Se poate gusta și adăuga mai mult zahăr dacă dorim să fie mai dulce. De asemenea se mai poate completa cu apă fierbinte dacă bidonul nu s-a umplut.

Se lasă la temperatura camerei și băutura este gata în 2-3 ore.

ANCA MRAZIK

Sfaturi pentru concediu

Pentru o vacanță de neuitat, îți recomandăm un pelerinaj în ȚARA SFÂNTĂ, o destinație râvnită de creștinii din toata lumea, locul unde vei putea să te îmbogățești spiritual și cultural călcând pe urmele pașilor Domnului Isus.

CĂLĂTOREȘTE ȘI TU CU AGENȚIA EVANGHELICĂ *El Nifla tours*

I

S

R

A

E

L

El Nifla tours

Va invita într-o călătorie
UNICA și cu multa SEMNIFICATIE
pasind pe urmele Domnului
nostru scump ISUS
și la propriu și la figurat!

PENTRU DETALII SI INSCRIERI:
www.elniflatours.com
elniflatours@yahoo.com
00972-504611988
(Viber și whatsapp)

Pelerinaje
periodice
pentru toate
buzunarele!

Ghid
autorizat:
Pastor
Daniel Stanger

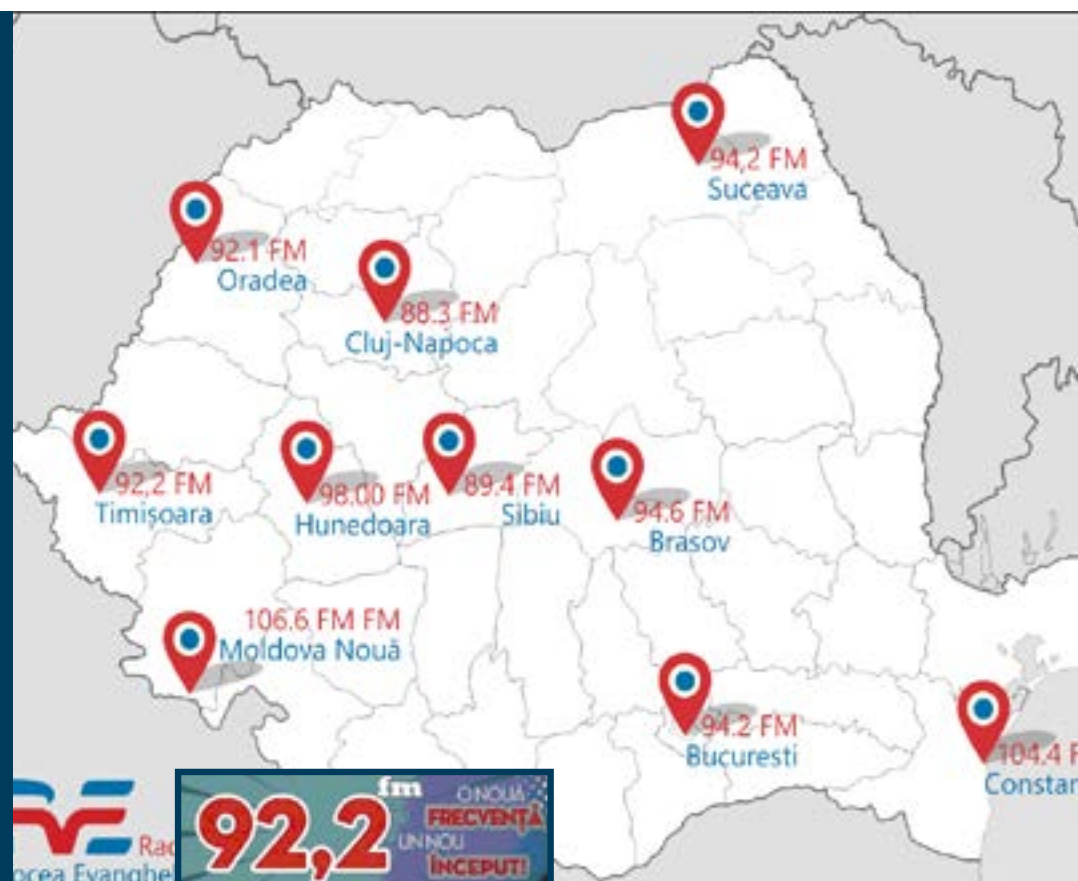
"Picioarele mi se opresc în porțile tale,
Ierusalime! Ierusalime, tu ești zidit
ca o cetate făcută dintr-o bucată!
Acolo se suie semintele,
semintele Domnului,
după legea lui Israel
ca să laude Numele Domnului."
Psalmul 122

Radio Vocea Evangheliei

Timișoara 92,2 FM,
rve-timisoara.ro
Bucuresti 94.2 FM
Brasov 94.6 FM
Cluj-Napoca 88.3 FM
Constanta 104.4 FM
Hunedoara 98.00 FM
Oradea 92.1 FM
Sibiu 89.4 FM
Suceava 102.7 FM
Moldova Nouă 106.6 FM

Va multumim din suflet.
Domnul sa va binecuvanteze.

Cu drag,
Nelu Ciobota
Radio Vocea Evangheliei
Timisoara
0728276516

FUNDAȚIA MATER

Alături de tine când ai nevoie!

Servicii: Consiliere psihologică Proiecte educative

Dacă doriți să sprijiniți lucrarea noastră și să contribuiți la costurile de tipărire și editare ale revistei „Suflet de femeie”, vă rugăm să găsiți mai jos, contul în lei deschis la Banca Românească.
RO21BRMA0330033872400000

Vă mulțumim

Contact MATER: Str. 22 Decembrie 1989, nr 12/2, Tg-Mures, Tel: 0265-250.540, www.mater.ro

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:

str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș

Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:

str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș

Biserica Penticostală FILADELFIA:

str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș

Biserica Penticostală BETHEL:

str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș

www.sufletdefemeie.ro

